

РЕШЕНИЕ

№ 6286

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5023** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалният кодекс вр. чл. 13 ал.6 от Закона за социалното подпомагане.

Образувано е по жалба на И. А. Й.,ЕГН [ЕГН],с посочени по делото адреси за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] ат.10, ап.49 алтернативно – [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-В3/379 от 19.04.2023г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В. с която на основание чл.27 ал.7 от ППЗСП и е отказано предоставяне на еднократна помощ при инцидентни нужди, потвърдена с Решение № 22-РД06-0052/11.05.2023г. на директора на регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.-град.

Твърди се,че акта е незаконосъобразен, тъй като жалбоподателката няма жилище,поддържа картотека,плаща наем, настойник е на болната си майка настанена в резервен фонд в Л.,като нейното жилище е изгоряло като представя и документи в подкрепа на твърдението си. С посоченото претендира, че отговаря на законовите условия за отпускане на еднократна помощ при инцидентни нужди и иска отмяна на акта.

Ответната страна - директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В./ДСП/ изразява становище за неоснователност с аргументи, аналогични с тези изложени в оспореният акт.

Съдът, намира, че жалбата отговаря на изискванията за съдържание и приложения, подадена е в срока по чл. 13 ал.6 от ЗСП, от активно легитимирано лице, поради което

следва да бъде разгледана по същество.

По съществуто на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на съдебна проверка,съдът съобрази:

Със заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-ВЗ/379 от 03.04.2023г. жалбоподателката е поискала да и бъде отпусната еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП,като в заявлението е посочила настоящ адрес [населено място], р-н И., [улица], [жилищен адрес].

За да постанови процесната Заповед, директора на ДСП се е позовал на нормата на чл.27 ал.7 от ППЗСП – невъзможност за извършване на социална анкета. Към преписката по постановяване процесната заповед е приложен изготвен Социален доклад от П. Д. и С. К. – социални работници, видно от който при посещение на 18.04.2023г. на посоченият адрес е установено,че там живее семейство,закупило апартамента преди година,което не познава г-жа А..В тази връзка в доклада е посочено, че мотивите за исканата помощ са неоснователни,тъй като молителят не живее на адреса и същите не обосновават инцидентния характер на потребността.

По силата на чл.12 ал.1 от ЗСП социалните помощи биват месечни,целев и еднократни. Нормата на ал.2 от своя страна регламентира ,без да диференцира видовете помощ,че помощите се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние,семейното положение,здравословното състояние,трудовата заетост, включването на децата в системата на предучилищното и училищното образование в случаите, когато същите подлежат на задължително предучилищно или училищно образование,възрастта,както и други констатирани обстоятелства.

Условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон/чл.12 ал.4 от ЗСП/.

От своя страна, нормата на чл.16 от ППЗСП предвижда,че еднократно помощ, веднъж годишно се отпуска за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата.

Реда за установяване посочените обстоятелства е регламентиран в разпоредбите на чл. 26 и чл.27 от ППЗСП, като се предвижда освен подаването на заявление-декларация, придружено с документи удостоверяващи наличието на брутни доходи, на базата на което и в 20-дневен срок от подаване заявлението следва да бъде извършена социална анкета за установяване на факти и обстоятелства, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на заявителя и неговото семейство. Социалната анкета, видно от текста на чл.27 ал.3 от ППЗСП се изразява в проверка в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес, проучване и анализиране на документи и събиране на информация.

В конкретният казус,видно от оспорената заповед, приложените към нея документи/социален доклад/, както и решението на горестоящият административен орган е прието, че установеното обстоятелство – лицето не живее на посоченият в заявлението адрес води до невъзможност за извършване на социална анкета, което от своя страна е основание за постановяване на отказ.

Така изведената конструкция настоящият състав намира за порочна и незаконосъобразна, защото :

На първо място, посещаването на адрес е задължителен елемент от социалната анкета,

като видно от преписката посещение е осъществено. Фактичката констатация, обективирана в социалният доклад, че на посоченият адрес живее друго семейство, което не познава заявителката, означава, че проверка е извършена. В тази връзка извода, че е налице невъзможност да се извърши анкета, при това – без да са положени усилия за установяване реалният настоящ адрес на лицето се явява необоснован и незаконосъобразен, а нормата на чл.27 ал.7 от ППЗСП е неправилно приложена.

На второ място – невъзможността да бъде извършена проверка по посоченият адрес на лицето не представлява основание за отказ от предоставяне на социална помощ. Факта, че лицето е посочило адрес на който не живее обуславя извода за липса на редовно подадено заявление. Текстът на чл.26 ал.8 от ППЗСП регламентира недвусмислено, че в случаите, когато е прието заявление-декларация с нередовни или липсващи документи, на лицето се дава 14-дневен срок за отстраняване на допуснатите нередовности или за представяне на липсващите документи.

Видно от изготвения социален доклад, в деня следващ датата на посещението на адрес от страна социалните работници/на 18.04.2023г./, т.е. на 19.04.2023г. жалбоподателката се е явила в ДСП и е представила заповед за прекратяване на трудов договор. В тази връзка административния орган е разполагал с възможността още тогава, на място да изясни въпроса къде живее жалбоподателката, респ. къде е неговият настоящ адрес, като при установена неточност посоченото обстоятелство бъде коригирано, по начин аналогичен с нормата на чл.26 ал.5 и 6 от ППЗСП.

Така, административния орган е следвало или да премине към процедурата по чл.26 ал. 6 и 8 от ППЗСП за което липсват данни да е осъществено или да осъществи същата тази процедура, фактически, при явяването на лицето в ДСП на следващия ден/след извършеното посещение на посоченият в заявлението адрес/. С оглед данните по делото следва да се приеме или че социална анкета е осъществена, поради което и незаконосъобразно органа е посочил нормата на чл.27 ал.7 от ППЗСП като основание за постановеният отказ или че е налице нередовно подадено заявление в частта относно посочен адрес на лицето, в съответствие с което административния орган е разполагал с възможността да изиска от заявителя корекция на посоченото обстоятелство.

Видно от нормата на чл.26 ал.8 ППЗСП административния орган не просто разполага с тази възможност, а той е длъжен да я реализира за да проведе законосъобразно административното производство. Факта, че социалните органи не са положили никакво старания относно изясняване на посоченото обстоятелство, а то именно е релевантно за извода – невъзможност за извършване на социална анкета, обуславя и настоящият съдебен извод за допуснато нарушение на чл.35 АПК.

Без необходимост от изрично разводняване на настоящият анализ, следва да се акцентира и върху факта, че нито чл.13 от ЗСП, нито чл.26 от ППЗСП регламентират посочването на настоящ адрес като задължителен реквизит на заявлението-декларация. Като такъв то се явява едва като следствие от заповедта за утвърждаване на образец на заявлението от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане. В хипотеза като процесната изниква въпроса липсата на настоящ адрес преклудира ли правото на социално подпомагане. Закона изрично обвързва правото на предоставяне на помощ в съответствие с доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, включването на децата в системата на предучилищното и училищното образование в случаите, когато същите подлежат на задължително

предучилищно или училищно образование, възрастта, както и други констатирани обстоятелства. Затова редом с другото, при новото разглеждане на заявлението следва да се прецени дали липсата или наличието на настоящ адрес е предпоставка за установяване на съответното право или е основание за отричането му.

Успоредно с това, следва да се отбележи още, че лицето е посочило като обстоятелства обосноваващи инцидентно възникналата потребност – основание за претендиране на еднократна социална помощ, фактите - че е останала без работа, че е настойник на болната си майка, настанена в резервен фонд в който жалбоподателката няма как да живее, че плаща разходи за квартира около 260-270 лв. месечно за което са представени и доказателства, че е преживяла е пожар. Т.е обстоятелства, които в съвкупност или индивидуално следва да бъдат оценени за да се установи, че не е налице основание за отпускане исканата помощ. Видно обаче от посоченият акт нито едно от основанията не е квалифицирано като пораждащо или непораждащо право на еднократно социално подпомагане.

Следва категорично да се приеме, че едва при установена пълна невъзможност за установяване състоянието на лицето, /която може да се презюмира само на базата на реално положени усилия от органите на социалното подпомагане/, може да бъде постановен отказ за предоставяне на исканата помощ. Усилия, които социалните органи не са положили, при все, че са имали прякото задължение/чл.26 ал.8 ППЗСП/ и пълната практическа възможност – лично посещение на лицето в ДСП. И не само – видно от данните по делото, представени са документи за извършени месечни плащания, които жалбоподателката сочи като заплащане на наем за жилище. Това обстоятелство от своя страна изобщо не е анализирано от социалните органи, при все, че същото е пряко относимо както към наличието на адрес на който да се извърши проверката, така и към цялостното имуществено състояние.

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че като не е положил необходимите усилия за да установи наличието на настоящ адрес на който да проведе анкетата в частта и относно посещението на настоящ адрес, в т.ч. и чрез способа по чл.26 ал.6 и 8 от ППЗСП директора на дирекция Социално подпомага е допуснал съществено нарушение на производствените правила.

Поради това оспореният акт следва да се отмени а преписката да се върне на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В. за ново произнасяне.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл. второ от АПК вр. чл.13 ал.6 от Закона за социалното подпомагане, Административен съд София-град,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСП/Д-С-ВЗ/379 от 19.04.2023г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В., потвърдена с Решение № 22-РД06-0052/11.05.2023г. на директора на регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.-град.

ИЗПРАЩА преписката по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-ВЗ/379 от 03.04.2023г. на И. А. Й., ЕГН [ЕГН] на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В. за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

